

van der vanden maet i capelle bi hant

Dit is die prologe li ghemidus die wilon proer was nider oerden van hantropfen en die dese boeke verga derde

Dat licht der gmaen gode en mach mer verborgen bliue het en moet sinen vut den mensche daer in is in werken ofte in woerden ofte in enige teykenen En daer bi om dat dese heer die en priester dese vijf boeken ghemact hadde in hem oueruloedighe soe en wou de huse niet alleen openbaren met sine doechdeliken werken en met sine gees telken woeden mer hi leyde oer i ghe sinste op datter lingen tijt na he in mochten ghebeten worden alle die ge ne die na volghen souden Dese auctor hiet her van vinn truyboeck en was ierst een deuot priester een capelaen te brabant in sicut goedalon kerke En daer begynste hi enighe va de sen boeken te maken Diev na woude hi hem doen vter meniche vande lu den En ouerme den toedoen vni ene anden oer deuoten en ikeren capelaen hiet her van vinn condenberghe stichten si tot hant beider behooft ene materlike habitacie suift oest vmbue sele op een mule ne wou vni somen in een dal dat hiet monen dal dnr vout nte een cluse stont om een clusemaer mer alsoe was des her vinn menighe dat hi onderhant was den here vinnenden En daer leiden sicut heilich af ghescheiden leuen mer wic god wou de dit meer sicut hie herlychede te bat hadden en ghesont woude in die forme van hie religiose exempelom dan bi ge met dat enighe goetwillich menschen van stede vni brabant aen hem verga deiden om niet hem te woune vni waer liden abite en oer vni religiosen En al hadde her van alle dese vergaderin ghen lieue ledich gheleest nochtan om dat hi gheuoelde dat hi vinnic beghe de die sinne gode te verneeren in ve le psonen soe hie hi die vergaderinghe daer woude vinnic gheleest dat hi selue leest hi woude hem seluen sicut dat hi woude werken in et siche dinghen ende rusten in gode te sinen En hie nabie der nutheestinghe gode begheerden si aen te nemen enich vliosen d'herlygh kerken op dat na hem die vergaderin ghe te bat bi een bleue en die staet te

langher gheduerde En vinnic ane habyt en ordne vni aemthande amoncke te gidenen vnder onden sicut augustine En onfinghen met hem tot vni psonen ofte meer daer her vinnic af onfinc dat officie vander profession en hie van vinnic onder hem proer en daer hielden si dat teliqu oen vel en nauwe vonden oghen gode en darsimlic vni dat aensicht der luide voutmaer is te wotene dat hi in vinnic ghescrefte en boeken seer ghemerichful dicht worden in brabant en in vlandren en in inden landen daer ontrent en alsoe dat mensche som ouerleide en impo treede vten brabauischen dielsche in a der en tale en oer in larm om te hebbe in vren landen vinnic doen tot hie vinnic herlygher gmaer leinghe in diesther tonghen gnet noet om enighe yport sien en continuen die doe of ghescrefen vinnic die welke hi in dat ende vinnic inden dese doe boeke vnder cherher der ghescheliker vrucht claerlike be scrift en eluicider dichte in sinen boeke doe hie oer gheleest En hie bi hie vinnic broeder ghemact vnder sicut her oerden van onser vrouwen huse tot capellen bi hie alte niet daer en ghe van desen boeken te vinnic hant quamen soe daer merke icse sicut na der macht van vinnic verstaen Ende vinnic icse sicut aendrich vinnic mat een gheloue der herlygher kerken en maeter leinghe der hoerlygher leuen soe sicut icse en vergaderse in die volu men op dat ic en andere menschen onser sielen onbaer daer in doen sicut En al eest datter veel woerden en sinne in staen die vinnic verstaen onthoghe nochtan vinnic dat die goet moaten sin vinnic alsoe die herlygher gheest open en liche leinghe doet sicut soe worden vni daer in gheleest sonder onse pme: mer in hogher leinghen oesone vni onsen verstaenisse niet nerriste En is ons die leinghe te hoer soe verstaenoe dighen vni ons seluen onder gode en ond die leinen diese ghescreuen hebben doch soe verstaen vni en amghe vni onsen broeders en vni souden tot desen hi van om verlaert te werden bi sine selfe spreken van enigghen hoghen woerden die vni vonden in desen boeken En sicut hie vinnic vinnic vinnic dat hi sicut in dat icse boeke daer hi sprekt vnder gaue des mate al doer daer vni ons aen staeten en hie hem dat hi wilde tot ons comen En hi

Afb. 15. Broeder Gheraert, Prologhe, 1461. - Brussel, Koninklijke Bibliotheek, hs. 3416-21, fol. 1r°. Cat.nr. 32.